

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ทัศนคติของนักเขียนสตรีที่ปรากฏในงานเขียนเกี่ยวกับเรื่องเพศ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลงานนักเขียนสตรีที่เขียนเรื่องเพศ และวิเคราะห์ปฏิกิริยาของผู้อ่านที่เกิดขึ้นต่อผลงานและนักเขียนสตรีที่นำเสนอเรื่องทางเพศ

ผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถแบ่งผลการวิจัยออกเป็นตอน ๆ ดังนี้
 ลักษณะของงานเขียนเรื่องทางเพศ
 ทัศนคติของผู้เขียนที่ปรากฏในผลงาน
 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักเขียน

ลักษณะงานเขียนเรื่องเพศ

ผู้วิจัยพบว่า ลักษณะเด่นของงานเขียนเรื่องเพศที่เขียนโดยนักเขียนสตรีในยุคปัจจุบันนี้มีลักษณะดังนี้

1. เนื้อหาของเรื่องทั้งหมดให้ความสำคัญกับเรื่องเพศเพียงอย่างเดียว ไม่ว่าจะเป็นการบรรยายลักษณะทางกายภาพของชายหนุ่ม หญิงสาว และ ลีลาการมีเพศสัมพันธ์
 เรื่องของม.ล.เบญจมาศ เน้นความหลากหลายของพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ
 เรื่องของสุจินดา เน้นความต้องการทางเพศเป็นหลัก ถ้าตัวเอกของเรื่องซึ่งเป็นผู้หญิง ต้องการไม่ว่าจะเป็นใคร ที่ไหน อย่างไรก็ได้
 เรื่องของกิ่งฟ้า เน้นพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันที่ละเอะ

2. นักเขียนแต่ละคนมีกลยุทธ์ในการสร้างเรื่องของตนให้เป็นอิโรติก ไม่ว่าจะเป็นการอาศัยโครงเรื่อง จาก ตัวละครและการใช้ภาษา เพื่อให้ทำให้เรื่องมีความเข้มข้นและความเป็นอิโรติกในระดับที่แตกต่างกัน

ม.ล.เบญจมาศ ใช้กลวิธีในการสร้างตัวละครขึ้นมาเป็นตัวดำเนินเรื่องและตัวละครอื่น ๆ ที่เข้ามาในชีวิตของตัวเอกล้วนมีความผิดปกติทางเพศ ดังนั้น ตัวเอกของเรื่องม.ล.เบญจมาศเปรียบเหมือน Sex Symbol ที่มีร่างกายเป็นสิ่งเรียกร่อง ยั่วเย้าความต้องการของผู้ชายให้เข้ามาพัวพันในชีวิตของเธอ

สุจินดา ใช้การสร้างตัวละครขึ้นมาแบบเดียวกับม.ล.เบญจมาศแต่ตัวละครของเธอไม่ได้มีลักษณะเป็น Sex Symbol เพราะตัวละครของเธอไม่มีอะไรที่น่าดึงดูดให้เพศตรงข้ามสนใจ แต่ตัวละครของเธอมีความกล้า มีพฤติกรรมที่ปกป้องความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้หญิงของสุจินดาต้องการเป็นผู้เลือกมากกว่าผู้ถูกเลือก ถึงแม้ผู้หญิงของเธอจะไม่สวย ไม่มีศรัทธาที่ยั่วชวนแต่เธอมีความสามารถในการมีเพศสัมพันธ์ที่ผู้ชายยอมรับ เธอจึงสามารถเลือกที่จะมีเพศสัมพันธ์กับใครก็ได้ที่เธอพึงพอใจ เพราะเธอจะไม่ทำให้เขาผิดหวังในการมีความสุขทางเพศร่วมกัน

จากของสุจินดา ถึงแม้จะไม่มีการกล่าวถึงสถานเริงรมย์ซึ่งเป็นการง่ายที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ แต่จากของสุจินดาเป็นเพียงฉากธรรมดาที่เธอสามารถทำให้ผู้อ่านรู้สึกถึงความกล้าของตัวละคร เช่น กล่าวถึงห้องนอนซึ่งควรเป็นสถานที่ปกปิด มิดชิดเพื่อทำเรื่องที่เป็นส่วนตัว แต่ห้องนอนของสุจินดา สามารถมองเห็นหนุ่มช่างบ้านนั่งเล่นอยู่ในห้องของเขาหรือห้องของเธอเองก็เปิดหน้าต่างต้อนรับสายตาทุกคู่ที่อยากแอบมอง เป็นต้น

กิงฟ้า ใช้โครงเรื่อง ซึ่งมีเพียงแก่นสารเดียวคือการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ จากเป็นสถานที่ที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยให้มีเพศสัมพันธ์ และตัวละครที่มีรูปร่าง หน้าตาสวยงามเป็นที่ชื่นชมของเพศตรงข้าม ตัวละครทั้งเพศหญิงและเพศชายอายุอยู่ในวัยศึกษาแต่มีประสบการณ์ทางเพศอย่างโชกโชน ตัวละครผู้หญิงของกิงฟ้าในหลาย ๆ ตอนก็ต้องการเป็นผู้เลือกผู้ชายที่เธออยากมีเพศสัมพันธ์ด้วยแต่จะมีลักษณะของความคะนองของวัยรุ่นหรือเป็นเพราะดื่มสุราจนมึนเมาทำให้กล้าพูด กล้าทำในสิ่งที่ในขณะที่ไม่ได้ดื่มเหล้าอาจจะไม่กล้า

3. ความรักกับความต้องการทางเพศไม่เกี่ยวกันในงานเขียนทางเพศของนักเขียนสตรีทั้ง 3 คน การที่ตัวละครต้องการมีเพศสัมพันธ์กับใครสักคนไม่ได้เกิดจากความรัก อาจเป็นเพราะหน้าตา รูปร่างถูกใจ อยากแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางเพศกัน สาเหตุที่สำคัญคืออารมณ์ ความต้องการเป็นตัวผลักดัน

ความผิดหวังจากความรัก กลับเป็นเหตุให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นเพื่อเป็นการชดเชย หรือ ทดแทน หรือแม้จะกลับไปมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ตนเองรักแต่ความรู้สึกที่มีให้กันจะแตกต่างกัน เช่นมีเพศสัมพันธ์เพื่อการแก้แค้น เพื่อให้คนรักของเธอรู้สึกเสียดายที่เลิกลาภกับเธอ เป็นต้น ดังนั้นการมีเพศสัมพันธ์ด้วยความต้องการที่จะสนองความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์บางครั้งก็ขาดความละเมียด ละไม ขาดความผูกพัน เมื่อจบการมีเพศสัมพันธ์หญิงชายก็แยกย้ายจากกันไป

ทัศนคติของผู้เขียนที่ปรากฏในผลงาน

ม.ล.เบญจมาศ

เน้นไปในการให้ความรู้เรื่องเพศ

ยังยึดถือค่านิยมเดิม ๆ อยู่ ไม่สนับสนุนให้ผู้หญิงมีอิสระเรื่องเพศมากเกินไป

สุจินดา

เน้นการสนองตอบความต้องการทางธรรมชาติ ไม่ควรปฏิบัติหรือหลีกเลี่ยง

ต่อสู้ให้ผู้หญิงกล้าแสดงออกในเรื่องเพศมากขึ้นเช่น ผู้หญิงมีสิทธิ์เลือกที่จะนอนหรือไม่นอนกับใครก็ได้

กิ่งฟ้า

เน้นการแสวงหาทิศทางในเรื่องเพศของวัยรุ่น

ทดลอง แลกเปลี่ยน แสวงหาประสบการณ์ทางเพศ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักเขียน

ปัจจัยภายในที่สนับสนุนการผลิตงานของนักเขียน ทั้ง 3 คนคือ

- รักการอ่าน
- สนใจเรื่องเพศอยู่ก่อนแล้ว
- สนองความต้องการของตัวเอง
- ชีวิตรักที่ล้มเหลว (เว้น กิ่งฟ้า)

เนื่องจาก ม.ล.เบญจมาศและสุจินดา ประสบความผิดหวังในการมีชีวิตคู่ งานเขียนของนักเขียนทั้งสองก็มิอรรถมนั ความรู้สึกของการผิดหวังในชีวิตคู่อยู่ด้วยแต่ในงานของ ม.ล.เบญจมาศจะปรากฏเป็นเรื่องสอนที่ไม่อยากให้เกิดขึ้นกับใคร เพราะม.ล.เบญจมาศผ่านช่วงเวลาเจ็บปวดเสียใจมาเป็นเวลานานแล้วเธอก็มองเรื่องเหล่านั้นเป็นบทเรียนและสิ่งที่สำคัญคือม.ล.เบญจมาศเป็นผู้ที่เลือกที่จะแยกทางกับสามีและพยายามทำทุกวิถีทางที่จะขอเลิกกับสามีซึ่งเธอต้องอดทนเป็นเวลาหลายปีจึงได้หย่า แต่สุจินดาไม่เคยคิดว่าจะมีวันที่เธอต้องสูญเสียสามีไปให้ใครอีก เพราะอยู่กินกันมาเป็นเวลาเกือบ 10 ปี และเธอก็รู้สึกว่ายังอยู่ด้วยกันนานเข้าก็ยังรัก ยิ่งผูกพันยิ่งเข้าใจ แต่เมื่อมีผู้หญิงมาติดพันสามีเธอ เขาก็ไปยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิงคนนั้นจนกระทั่งผู้หญิงคนนั้นท้องขึ้นมา สุจินดาจึงต้องแยกทางกับสามีทั้ง ๆ ที่เธอไม่อยากทำอย่างนั้นเลย ความเสียใจ ความผิดหวังและความแค้น ทำให้เธอนำเอาเรื่องราวบางส่วนในชีวิตที่เธอเจ็บปวดมาเขียนลงในผลงาน โดยกำหนดผู้หญิงซึ่งมีลักษณะคล้ายตัวเธอเสียชีวิตไปในเรื่องแค้นหนาวเพื่อทำให้ผู้ชายผิดหวังเพราะเขากำลังจะมารับเธอกลับ หรือในบางตอนในผลงานเขียนของเธอก็จะมีบทต่อว่าหรือเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าสุจินดาเสียใจและยังทำใจไม่ได้กับเรื่องที่เกิดขึ้นกับชีวิตเธอและเธอยังคงรักสามีเธออยู่ ความผิดหวัง ความเสียใจจากเรื่องความรักเป็นแรงผลักดัน หรือส่งเสริมให้เธอเขียนเรื่องแนวอิโรติกออกมาเพื่อระบายความแค้นและเธอก็ถือว่าเป็นการแก้แค้นเท่าที่ผู้หญิงอย่างเธอจะทำได้ ถ้าหากชีวิตคู่ของสุจินดาไม่ล่มสลายลงนักอ่านอีกมากมายอาจจะไม่มีโอกาสรู้จักนักเขียนสตรีชื่อ สุจินดา ขึ้นตยาลกกต หรือเราอาจจะไม่ได้รู้จักเธอในนามนักเขียนเรื่องอิโรติก

ปัจจัยภายนอกที่สนับสนุนการผลิตงานของนักเขียนทั้ง 3 คน

- บุคคลที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน

ม.ล.เบญจมาศได้รับการสนับสนุนให้เขียนตั้งแต่เริ่มตอบปัญหา และต่อมาก็มีผู้ขอให้เขียนเรื่อย ๆ ลงในนิตยสารบ้าง ในหนังสือพิมพ์บ้าง

สุจินดาและกิ่งฟ้า บรรณาธิการ สนับสนุนให้เขียนเพราะต้องการให้มีหนังสือแนวอิโรติกที่เขียนโดยผู้หญิงออกมาสู่สายตาผู้อ่านบ้าง

- สนองความต้องการของตลาดผู้อ่าน

ปัจจัยภายในที่เป็นอุปสรรคในการผลิตงานทางเพศของนักเขียน 3 คน

- การต่อสู้กับความรู้สึกของตัวเองก่อนตัดสินใจเขียนและเมื่อหลังจากเขียนมีผลกระทบตามมา

- บุคคลใกล้ชิดไม่เห็นด้วยและไม่ให้การสนับสนุนในกรณีนี้เว้น ม.ล.เบญจมาศ

กิ่งฟ้าเคยโดนแม่และพี่ชายตำหนิที่เขียนเรื่องอิโรติกเพราะทั้งสองคนเชื่อว่ากิ่งฟ้าสามารถเขียนงานแนวอื่นได้หลายแนว ไม่จำเป็นต้องเขียนแนวอิโรติกซึ่งเป็นแนวที่นักเขียนหญิงไม่ควรเขียนมากที่สุด ทำให้งานเขียนแนวอิโรติกของเธอสะดุดลงต่อเธอยังยืนยันว่าเธอจะลองเขียนต่อไปและจะพยายามอธิบายให้แม่และพี่ชายเข้าใจ

สุจินดา ไม่กลัวว่าแม่เธอจะอ่านงานของเธอเพราะแม่อ่านภาษาจีนเพียงอย่างเดียว และไม่ขยักให้พี่ ๆ อ่านงานของเธอ และเธอก็เชื่อว่าพวกเขาคงไม่มีเวลาอ่านแต่เธอก็ยังหวาดหวั่นว่าพี่ ๆ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่และมีความเรียบร้อยตามแบบฉบับของผู้หญิงรับงานเขียนของเธอไม่ได้

ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคในการผลิตงานเขียนทางเพศของนักเขียนทั้ง 3 คน

- การไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลที่เป็นนักวิจารณ์และสื่อมวลชน

นักเขียนที่โดนโจมตีหนักที่สุดคือ สุจินดา เพราะเธอตั้งใจเขียนงานออกมาใจจั่ง เน้นการเป็นผู้เลือกของผู้หญิง เน้นการสนองความต้องการของตัวเองมากกว่าสนองความต้องการของผู้ชาย เธอทำในสิ่งที่ผู้ชายบางส่วนทนไม่ได้ จึงเกิดการวิพากษ์วิจารณ์ แต่ที่ม.ล.เบญจมาศและกิ่งฟ้าไม่โดนผลกระทบเพราะลักษณะงานเขียนของม.ล.เบญจมาศเป็นการให้ความรู้ทางเพศ กิ่งฟ้าใช้นามปากกาที่เธอไม่เคยใช้ในงานแนวอื่นเลย และนักเขียนทั้งสองคนมีผลงานแนวอื่นมากมาย ซึ่งสื่อมวลชนจะให้ความสำคัญกับแนวที่ทำชื่อเสียงให้นักเขียนคนนั้นอยู่แนวเดียว เช่นกิ่งฟ้ามีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในหมู่วัยรุ่นเพราะงานของเธอเป็นเรื่องของวัยรุ่น ความรัก และประสบการณ์ เป็นต้น

- การขาดการรวมตัวของนักเขียนหญิงเพื่อแลกเปลี่ยนความคิด เพื่อแบ่งปันประสบการณ์
เมื่อสุจินดาโดนโจมตีเธอก็โดดเดี่ยวในขณะที่ผู้โจมตีรวมกันโจมตีเธอ ซึ่งหมายความว่ามีการรวม
ตัวกันหรือมีความคิดเหมือนกันที่จะโจมตีสุจินดา แต่เธอต่อสู้เพียงคนเดียว

ดังนั้น ภายในบุคคลด้านต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อตัวบุคคลทั้งสองด้าน คือในส่วนที่
เป็นส่วนตัว และส่วนที่เป็นการทำงาน ปัจจัยภายในบุคคลมีส่วนสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของ
แต่ละบุคคล ทั้งทางด้านบุคลิกภาพและการแสดงออก เป็นการให้โอกาสและเป็นแรงสนับสนุน
ให้เกิดรูปแบบการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล ตลอดจนมีส่วนผลักดันให้เกิดแรงบันดาลใจใน
งานเขียน

ปัจจัยภายในบุคคลที่มีผลกระทบต่อนักเขียนสตรีทั้งสามท่านน้อยที่สุดได้แก่ ปัจจัยภายใน
บุคคลด้านเพื่อน ที่ไม่มีอิทธิพลครอบงำหรือบงการพฤติกรรมในการตัดสินใจ ตลอดจนไม่
เป็นอุปสรรคต่อการเป็นนักเขียนแต่อย่างใด

ปัจจัยภายในด้านครอบครัวและปัจจัยภายในด้านคนรักของนักเขียนทั้งสามนับ
เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก และถือเป็นบริบท (Context) สำคัญที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ
(Personality) ของแต่ละบุคคล ทำให้แต่ละบุคคลมีสิ่งอ้างอิง (Reference) ที่ต่างกัน ทำให้รูปแบบ
ความเฉพาะตัวของตนแตกต่างกันออกไปด้วย โดยใช้บริบทนี้เป็นศูนย์รวมแห่งความรู้
(Stock of Knowledge) ของตนเอง จะเห็นได้ว่ารูปแบบของการเป็นนักเขียนของสุจินดา ชันต
ยาหลงกต แสดงให้เห็นถึงแบบฉบับการเป็นนักเขียนสตรีในยุคสมัยใหม่ ที่มีความคิดเป็นของตัวเอง
กล้าคิดกล้าทำไม่ต้องรอผู้ชายให้บงการอีกต่อไปถึงแม้ในความกล้าจะมีความสับสนอยู่บ้าง
แต่ก็เป็นความพยายามที่จะพัฒนาตัวเองขึ้นมา รูปแบบการเป็นนักเขียนของ กิ่งฟ้า เสนีย์วงศ์
ณ อยุธยา มีแบบฉบับของนักเขียนยุคสมัยใหม่ที่มีกลิ่นไอของความเป็นวัยรุ่น วัยแห่งการแสวง
หา วัยแห่งการเรียนรู้และต้องการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ อยากทดลองทำอะไรที่ใจปรารถนาไม่สนใจ
กฎเกณฑ์ของสังคมมากนัก ส่วน ม.ล. เบญจมาศ ชุมสาย มีรูปแบบความเป็นนักเขียนที่มี
ประสบการณ์ผ่านโลกมานาน งานเขียนจึงเต็มเปี่ยมไปด้วยแง่คิด คำสอน ที่หวังจะให้ผู้อ่านของเธอ
ทุกคนดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขไม่ว่าจะเป็นชีวิตส่วนตัวหรือชีวิตคู่ แม้จะเป็นนักเขียนที่
อาวุโสแล้ว ม.ล.เบญจมาศก็ไม่ได้เป็นคนหัวเก่าที่จะต้องปกปิด หลีกเลี่ยงไม่ให้คนรู้เรื่องเพศโดย
เฉพาะผู้หญิง เธอกลับมีความเห็นใจ เข้าใจว่าเมื่อคนเราอยากรู้แล้วถามไม่ได้ หรือพูดไม่ได้มัน

เป็นสิ่งที่น่าอึดอัด การหาความรู้โดยการศึกษาจากหนังสือจึงเป็นวิธีที่น่าจะเหมาะสมมากในสังคมเมืองไทย

ดังนั้น บุคคลทั้งสามท่านต่างก็เป็นนักเขียนที่ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งด้วยความเป็นตัวของตัวเองและความเชื่อมั่นที่จะผลิตงานของตัวเองออกมาท่ามกลาง ความกังขา ความพอใจ ความไม่พอใจ ความหมิ่นเหม่ระหว่างศิลปะและอนาจาร

ในการศึกษาปัจจัยภายในบุคคลของนักเขียนทั้งสามท่านยังมีเรื่องราวที่น่าสนใจในศึกษาในอีกหลาย ๆ ด้าน อันได้แก่ บริบทขององค์กรที่ตีพิมพ์ผลงานของนักเขียน สายส่งรูปแบบของความต้องการของตลาดนักอ่านก่อให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยภายในบุคคลไปในทิศทางใด เพราะการทำงานเขียนเป็นงานที่ออกไปสู่ผู้คนจำนวนมาก อีกทั้งมีจิตสำนึกและจรรยาบรรณเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมในการนำเสนอผลงานของนักเขียนแต่ละบุคคลจึงเป็นเรื่องที่น่าทำการศึกษาในโอกาสต่อไป

ข้อจำกัดทางการวิจัย

ในการศึกษาวิเคราะห์นักเขียนสตรีกับงานเขียนเรื่องทางเพศ ผู้วิจัยพบว่าข้อจำกัดที่ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถนำข้อมูลต่างๆ ทำการวิเคราะห์ได้อย่างครบถ้วน กล่าวคือ คือเรื่องปัจจัยต่าง ๆ ของบุคคลบางเรื่องเป็นเรื่องส่วนตัวมาก (Private Information) แม้ว่าผู้วิจัยจะสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเหล่านี้มาได้ก็ตาม ปัจจัยด้านคนรัก ซึ่งมีข้อมูลบางส่วนที่ไม่สมควรจะเผยแพร่ เนื่องจากอาจส่งผลร้ายต่อเกียรติยศ ชื่อเสียงของบุคคลทั้งสามท่านได้ ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงไม่สามารถนำข้อมูลบางส่วนมาเปิดเผยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และแท้จริงแล้วผู้ที่ถูกทำการวิจัยจะเป็นผู้ที่รู้ตัวว่าได้ให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยมาก น้อยแค่ไหน มีอะไรปิดบังหรือละเว้นที่จะไม่กล่าวถึงเพราะถ้าหากผู้ถูกวิจัยไม่บอก ผู้วิจัยจะไม่มีโอกาสทราบเลย เนื่องจากผู้วิจัยมิใช่ผู้รู้จักหรือสนิทสนมคุ้นเคยกับผู้ถูกวิจัยมาก่อน

ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า วิชาชีพทางการเขียนได้เริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคมของเราเพิ่มขึ้น และถือเป็นอาชีพที่ค่อนข้างได้รับความสนใจจากสังคมเพราะการเขียนหนังสือนั้นเป็นการสื่อสารมวลชนสาขาหนึ่งสารที่ถูกถ่ายทอดออกไป ถ้าหากเป็นสารที่ดี ไม่เป็นคุณหรือเป็นโทษก็ไม่มีอะไรเสียหายแต่ถ้าเป็นสารที่อยู่ก้ำกึ่งระหว่างการยอมรับของสังคมอย่างเช่นเรื่องทางเพศ ผู้ส่งสารจะต้องพิจารณาและไตร่ตรองอย่างรอบคอบในการที่จะเลือกวิธีส่ง

ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าบุคคลกลุ่มนี้ยังมีอีกหลายแง่มุมที่น่าสนใจและมีประโยชน์ ในการศึกษาวิจัยทั้งในด้านวิชาชีพ และวิชาการ อาทิ อิทธิพลของนักเขียนที่คุณสุจินดา คุณกิ่งฟ้า และ คุณบุญจมาศ ชื่นชม ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีเหตุผลในการชื่นชมนักเขียนเหล่านั้นแตกต่างกันไป แต่ยังไม่เคยมีผู้ใดทำการศึกษานักเขียนที่เป็นที่ชื่นชมของนักเขียนสตรีมีอิทธิพลต่องานเขียนเรื่องทางเพศอย่างไร คาดว่าผลของการศึกษาวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อพัฒนาการทางวิชาชีพนักเขียน อีกทั้งมีคุณค่าทางวิชาการ เป็นแนวทางให้ผู้ที่ต้องการแสวงหาความรู้อย่างแท้จริงอีกทางหนึ่งด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย